

hvis han idag eller maaske paa et langt senere Trin af Sagens Behandling erklærer sig villig til at modtage det Tilbud, som man med saa stor Flothed har gjort, naturligvis uden at gjøre Forsvarsforanstaltningernes Paabegyndelse afhængig deraf. Denne Begyndelse maa ske strax uden Nølen; men komme vi til de store Udtællinger, maaske om to Aar, tror jeg, det vilde være heldigt, om der forelaa en Tillægsbevilling. Jeg skal slutte med den Erklæring, at jeg stemmer for Regjeringsudkastet, helst saa uforandret som mulig, men at jeg ønsker, at den ærede Krigsminister vil udtale sig i det Mindste noget mere tvivlende eller noget mere ubstøttende om de Foranstaltninger, han i sine Motiver har omtalt.

Krigs- og Marineministeren: Jeg tror, det vil være rigtig, at jeg tager Ordet strax, efter at den ærede sidste Læser har sluttet sit Foredrag, for at kunne imødegaa adskillige af de Udtalelser, der fremkom fra ham, medens de endnu staa mig i frisk Erindring. Den ærede Landssthingsmand gennemgik temmelig udførlig det af Regjeringen forelagte Forslag om Befæstningsanlæg her i Landet; jeg skal tillade mig at dvæle ved enkelte af hans Ytringer. Idet den ærede Landssthingsmand ydede Regjeringsforlaget i det Hele sin Anerkjendelse, udtalte han sig med Hensyn til Fortet ved Lillebelt saaledes, at det efter hans Mening var af et noget tvivlsomt Værd, idet han antog, at man havde overset, at dette Fort kunde blive taget i Ryggen fra Als gennem Fyn. Jeg skal i saa Henseende først gjøre opmærksom paa, at Fortet i og for sig ikke kan siges at have nogen Ryg, da det jo har Front mod alle Sider; men det har heller ikke været Tanken, at dette Fort skulde indrettes saaledes, at det skulde være en Befæstning, der kunde udholde en længere Beleiring; jeg tror, jeg i mine Ytringer ved Lovforslagets Indbringelse her i Tinget har udtalt mig om, hvad der var Hensigten med Fortet ved Lillebelt, at det nemlig skal bidrage til en Afspærring af dette Farvand for Fjendens lettere Krydsere, som ville affære Forbindelsen mellem vore egne Landsdele. Det er et vigtigt Formaal, og jeg tror, at Fortet vil yde god Hjælp til at naae det. — Den ærede Landssthingsmand beklagede dernæst, at man havde foreslaaet en Udsættelse af flere Foranstaltninger ved Algersund, og maatte ligeledes beklage, at jeg havde erklæret mig villig til at gaa ind derpaa. Jeg tror, at der tillægges denne Udsættelse en for stor Betydning; om de Foranstaltninger, der paataenkes udstudte til en senere Byggeperiode, blive trufne noget før eller noget senere, anser jeg for at være temmelig irrelevant. — Dernæst gif den ærede Landssthingsmand over til at anfille forskellige politiske Betragtninger og udtalte sig særlig om Muligheden af en Overrumpling af Kjøbenhavn. Den ærede Landssthingsmand mente, at en Fjende, der vilde

føre et virksomt Angreb paa Sjælland, vilde, under Forudsætning af, at de foreslaaede Befæstningsanlæg og Hæren vare til Stede, faae saa Meget at gjøre med at iværksætte Landgangen, at det ikke kunde anses for rimeligt, at han kunde foretage en Landgang ogsaa paa et andet Sted, som skulde have til Hensigt at overrumple Kjøbenhavn. Hvis jeg ikke misforstod det ærede Medlem, gif han endog saa vidt i sin Forudsætning, at han kun kunde tænke sig Muligheden af et saadant dobbelt Angreb paa Sjælland, naar det blev udført af to forskellige Magter. Jeg tror, at det ærede Medlem tager feil i sine Forudsætninger i saa Henseende; jeg tror ikke, det vil være vanskeligt for en Fjende, der med en stærk Flaadeafdeling beskyttede en stor Transportflaade, som førte den fornødne Landgangsstyrke, samtidigt at forsøge med et mindre Korps en Landætning i Kjøbenhavns Nærhed og en Overrumpling af selve Kjøbenhavn. Det ærede Medlem mente, at Hæren maatte være mindre som Følge af, at Hærens Opstilling udenfor Kjøbenhavn var given, idet den maatte være ved Roskilde. Ganske vist maa Hæren indtage en Centralstilling her paa Sjælland, men der er jo Intet, der forhindrer, at den allerede kan have sat sig i Bevægelse for at imødegaa en paa et bestemt Punkt truende Landgang og saaledes være langt fra Kjøbenhavn i det Dieblit, Overrumplingen iværksættes. Nu siger den ærede Landssthingsmand: selv om en saadan Overrumpling kan tænkes, hvad Resultat vil den da kunne faae? Vil et saadant mindre Troppeskorps med nogen Virkning kunne gjøre Angreb paa Kjøbenhavn, som tæller en Befolkning af 200,000 Sjæle, naar der er den rette Mand og Villie tilstede hos denne Befolkning? Jeg paastaar imidlertid, at denne Befolkning kan være besjælet af den bedste Mand, af den største Lyst til at opoffre sig til Forsvar for Hovedstaden, og dog være ude af Stand til med Udsigt til Held at modsætte sig en forholdsvis meget ringe Styrke af krigsvante, dygtige Tropper; kan denne Befolkning i Kjøbenhavn ikke støtte sig paa Befæstningsanlæg, skal den optage Kampen i aaben Mark, maa den ligge under, og mener man, at den skal holde sig til at forsvare Kjøbenhavns ydre Side ved at føre en Gadekamp, saa tror jeg, at denne Forudsætning ikke vil komme tilstede; thi derpaa vil Fjenden ikke indlade sig. Han har virksommere Midler til at tvinge en saadan Befolkning til Oftergivenesshed. En kraftig Beskydning paa nært Hold med det mest førte Feltartilleri vil udøve den Virkning, han maa ønske. Den ærede Landssthingsmand mente endvidere, at det var en Følge af de politiske Betragtninger, han anstillede, at, selv om en saadan Fæse skulde være tilstede for en Overrumpling af Kjøbenhavn, maatte den dog svinde bort, idet man kunde anse det for givet, at vi vilde faae Hjælp nordfra. Jeg tvivler ikke paa de Sympathier, der kunne være tilstede paa det Sted, hvortil det ærede